

til den Tid, ved jeg intet om; men under alle Omstændigheder mener jeg, at der om et Par Aar eller tre bør tages Forhandlinger op med Københavns Kommunalbestyrelse om at faa en Bygning, enten det nu bliver Københavns Banegaard eller en anden, til Teknologisk Institut. Navnlig hvis Københavns Kommune vilde vise sin Interesse for denne Institution ved at overlade den en passende Plads — jeg vil ikke sige gratis, det vilde være for meget forlangt, men dog til en billig Leje —, vilde jeg gerne medvirke til, at der kunde blive truffet en Ordning, hvorved det blev en mere selvstændig Institution; men jeg tror, som sagt, vi skulle vente et Par Aar eller tre endnu, saa vi komme længere hen mod Slutningen af den Tid, man var enig om, at Teknologisk Institut skulde virke i under den nuværende Form.

Man har fra forskellig Side paa ny været inde paa Spørgsmaalet om Reduktionen af Udgifterne ved Vurderingen til Laan i Husmandskreditforeninger. Nogle ærede Medlemmer have beklaget sig over, at Beløbet efter Finanslovkommissionens Forslag er foreslaaet nedsat med Halvdelen, og man har under denne Forhandling paa ny strejft ind paa et Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) rejste, og som jeg kortelig har berørt før. Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der er mellem forskellige ærede Medlemmer og det ærede Medlem fra Storehedinge ud over dette, at saa vidt jeg har forstaaet, er Sammenhængen sikkert denne, at det ærede Medlem fra Storehedinge af en Sagfører i Sæby har faaet overladt en Sag, fordi den paagældende Sagfører var meget fornærmet over, at Indenrigsministeren ikke vilde skaffe ham de fornødne Oplysninger til et Overfald, kunde jeg fristes til at sige, paa Husmandskreditforeningerne. Hele den Maade, hvorpaa den paagældende Sagfører har behandlet baade Sagen og mig personlig, er af den Art, at der for mig ikke er Spor af Grund til at lægge Skjul paa, at den paagældende Sagførers Motiv, saa vidt jeg har kunnet skønne af hans Skrivelser, ene og alene har været det at faa de paagældende tvunget til, hver Gang de skulde søge Laan, at gaa til en Sagfører. Det har jeg ikke kunnet være med til. Det synes jeg, at de paagældende Kreditforeninger og de paagældende Vurderingsmænd og Repræsentanter selv maa ordne, og han faar i hvert Fald ikke min Hjælp til at tvinge Kreditforeningerne til at forbydere deres Vurderingsmænd mod Betaling eller uden Betaling, lige som de selv mene det

forsvarligt, at være Laansøgerne behjælpelige. Det er ikke min Sag at skaffe Sagførere Fortjeneste. Navnlig skal jeg tage mig vel i Agt for at være med til at tvinge Husmændene til at gaa til Sagførere, de kunne saa sandt have ondt nok ved at afholde de Udgifter, der ere forbundne med at skaffe sig Laan. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) kan vist vanskeligt efterkomme Opfordringen til at fremlægge Beviser for, at det, han omtalte, er sket, thi jeg tror ikke, han har haft noget som helst andet at støtte sig til end den Beskyldning, en Sagfører har udslynget i en Skrivelse til Ministeriet, og som det ærede Medlem har været troskyldig nok til at løbe til Rigsdagen med. Det synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have gjort.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) fandt sig foranlediget til at rette et Angreb paa Skytteforeningerne. Næst efter at det ærede Medlem — jeg havde nær sagt: selvfølgelig — holdt paa, at man skulde nedsætte Tilskuddet til Skytteforeningerne med et større Beløb end det af Sparekommissionen foreslaaede, hvilket sidste Forslag jeg har taget til Følge, fandt han Anledning til at rette et Angreb paa Skytteforeningerne for det Drikkeri, som efter det ærede Medlems Mening finder Sted i dem. Jeg har i de halvanden Dag, som er gaaet siden det ærede Medlems Tale, søgt at skaffe mig Oplysninger, saa godt det har ladet sig gøre, hvorvidt der er noget, der berettiger det ærede Medlem til at udtale sig, som han gjorde, om disse Skydeøvelser. Baade mine egne Erfaringer og de Oplysninger, jeg har faaet i den korte Tid, gaa i Retning af, at det ærede Medlem har været fuldstændig uberettiget til i al Almindelighed at skildre Forholdene, som om man ved Skydeøvelser og de derefter følgende Baller drak i lange Baner. Det ærede Medlems Skildring af, hvordan man kom Søndag Formiddag med en Vogn fuld af Ølkasser kørende ud ad Markvejen til Skydebanerne, hvorledes man derefter tog hjem om Eftermiddagen og saa holdt Bal og drak videre, passer maaske paa en enkelt Forening. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem kan have set slikt; men det passer paa ingen Maade i al Almindelighed. Det er endda overordentligt sjældent at finde den Slags. Da det ærede Medlem saa drastisk skildrede, hvorledes man kørte ud med mange Ølkasser til Skydepladsen og derefter kom hjem og dansede til langt hen paa Morgenstunden, sagde jeg til mig selv: det maa være de saakaldte Præmieskydninger, Afslutningsskydninger, eller hvad man kalder dem, som det ærede Medlem